

Nr 337.

Godkänd av första kammaren den 14 juni 1946.

Godkänd av andra kammaren den 14 juni 1946.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anvisande av vissa investeringsanslag för budgetåret 1946/47 för uppförande av centrala tvätt- och reparationsanstalter för försvaret.

(Statsutskottets utlåtande nr 177.)

T i l l K o n u n g e n .

I propositionen nr 132 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 1 mars 1946, föreslagit riksdagen att för budgetåret 1946/47 under Försvarets fabriksfond anvisa dels till Uppförande av centrala tvätt- och reparationsanstalter ett investeringsanslag av 410 000 kronor, dels ock till Anskaffning av maskiner och annan utrustning för centrala tvätt- och reparationsanstalter ett investeringsanslag av 610 000 kronor.

Av ärendet framgår att vissa meningsskiljaktigheter uppkommit i fråga om den fortsatta centraliseringen av tvätt- och reparationstjänsten. Detta gäller särskilt de föreslagna centralanstalterna i Långsele, Herrljunga och Mjölby. Sålunda har hävdats den uppfattningen, att ett sammanförande garnisonsvis av driften vid de nuvarande förbandsverkstäderna vore att föredraga framför den av riksdagen beslutade centraliseringen. Det synes emellertid riksdagen genom den på föredragande statsrådets föranstaltande verkställda utredningen i ärendet klart framgå, att en centralisering i enlighet med riksdagens tidigare fattade beslut skulle vid jämförelse med garnisonsvis ordnad centralisering medföra icke oväsentliga besparingar. Ej heller med avseende å kvalitetsfrågan och omloppstiden för reparationer synes något hava framkommit, som utgör skäl för ett frångående av centralanstaltsplanen. Med hänsyn härtill finner riksdagen i likhet med statsrådet anledning icke föreligga att ifrågasätta ändring i det centraliseringsprogram, som av statsmakterna redan beslutats. En annan fråga är huruvida rådande brist på arbetskraft och olika slags byggnadsmaterial kan anses utgöra hinder för att byggnadsföretagen nu genomföras. Riksdagen vill framhålla, att riksdagen förutsätter, att vid valet mellan att fullfölja nu ifrågavarande byggnadsprogram eller igångsätta andra i och för sig nödvändiga byggnadsföretag ställningstagande härtill får ske efter vanligt angelägenhets- och produktivitetsbedömande. Därest det skulle anses lämpligt att utnyttja redan befintliga anläggningar för centralanstaltsplanens genomförande eller andra åtgärder skulle finnas påkallade i syfte att ändamålsenligt ordna underhållstjänsten, må såsom statsrådet förutsatt Kungl. Maj:t besluta härom, i den mån kostnaderna härigenom kunna nedbringas eller rymmas inom ramen för tillgängliga medel.

Mot de verkställda kostnadsberäkningarna har riksdagen icke något att erinra.

Under åberopande av det anförda får riksdagen anmäla, att riksdagen för budgetåret 1946/47 under försvarets fabriksfond anvisat *dels* till Uppförande av centrala tvätt- och reparationsanstalter ett investeringsanslag av 410 000 kronor, *dels ock* till Anskaffning av maskiner och annan utrustning för centrala tvätt- och reparationsanstalter ett investeringsanslag av 610 000 kronor.

Stockholm den 14 juni 1946.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 338.

Godkänd av första kammaren den 14 juni 1946.

Godkänd av andra kammaren den 14 juni 1946.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckta motioner om anslag för budgetåret 1946/47 till befrämjande av fartygs förseende med radiotelegraf- eller radiotelefonstation.

(Statsutskottets utlåtande nr 179.)

Till Konungen.

I de likalydande motionerna I: 140 och II: 201 har hemställts, att riksdagen för befrämjande av fartygs förseende med radiotelegraf- eller radiotelefonstation för budgetåret 1946/47 måtte anvisa ett reservationsanslag av 20 000 kronor.

Över motionerna har, efter därom i vederbörlig ordning gjord framställning, kommerskollegium avgivit yttrande, vilket fogats såsom bilaga till statsutskottets utlåtande nr 179.

Såsom av ärendet framgår hava anslag till befrämjande av fartygs förseende med radiotelegraf- eller radiotelefonstation beviljats av 1939 och 1940 års riksdagar, vardera gången med 24 000 kronor.

I propositionen nr 118 till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t hemställt om bemyndigande att jämväl för nästa budgetår få disponera det år 1940 för ifrågavarande ändamål anvisade anslaget. Återstoden av anslaget lär, såsom kommerskollegium i ärendet framhållit, komma att förbrukas för handelsflottans räkning.

Vid beviljandet första gången av anslag för ifrågavarande ändamål framhölls, såsom i motionerna även berörts, att det för sjöfartssäkerheten vore av betydelse att radioinstallation anordnades på så stort antal fartyg som möjligt. Ett fartyg, som vore försett med radioinstallation, hade ju i händelse av haveri sådan möjlighet att tillkalla hjälp, som icke stode ett fartyg till buds, vilket saknade dylik installation. Möjlighet att erhålla hjälp vid haveri ökades givetvis även ju flera fartyg, som vore försedda med radioinstallation och alltså kunde uppfånga det nödställda fartygets anrop. Det vore för den skull mycket